

De N.V. Houthandel en zagerij J.L. Hemmes in Oosterhoogebrug, 1924.

Foto: E. Theijssen Czn, collectie RHC Groninger Archieven

Dorpsresten onder de toren

De straten van Groningen verbergen duizenden verhalen. Achter de deuren, onder de stenen, in de kelders. Verhalen over vreemde bewoners, ingrijpende veranderingen of juist het typerende alledaagse. In de Van Gisterenstraat vertellen Stadgers over het verleden van hun straat.

Door Maaïke Borst

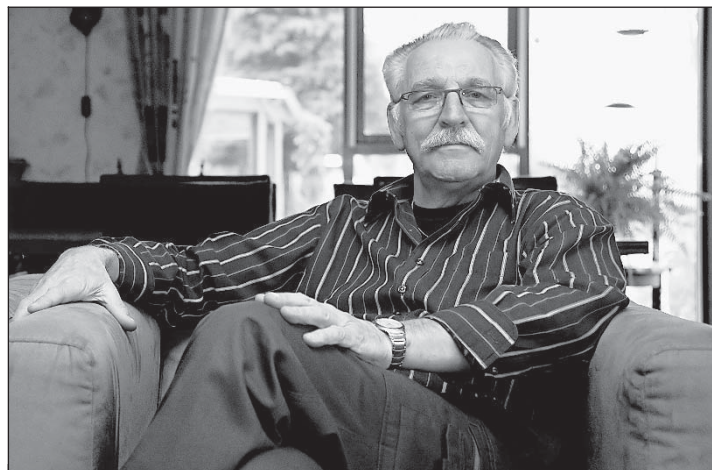
Hij was nog maar een jaar of zeven en stond al te zingen op het biljart. In een hutje in de duinen van de Zangeres Zonder Naam. Het hele café zat stampvol, want het was kermis in Oosterhoogebrug.

Free Westerhoff (63) groeide op in café Westerhoff aan het Damsterdiep. Zijn ouders namen het café over toen Westerhoff een jaar was. Zijn vader was veehouder in Paddepoel, zijn moeder kwam uit Oosterhoogebrug. Vader ging van alle dagen buiten op het land, naar alle dagen binnen in het café. "In het begin ging dat niet zo goed. Maar hij groeide er in."

Het café was een soort dorps-huis. Als de priksleewedstrijd werd bedreigd vanwege de dooi, maakten ze snel wieltes onder de sleeën en ging de wedstrijd door in de zaal van het café. Net

zo makkelijk. De toneelvereniging kwam er samen, de kaartclub. Zondagmorgen om 11.00 uur zat de tent vol.

De grote dorpskermis, dat is het eerste waar Westerhoff aan denkt als het gaat over het Oosterhoogebrug van vroeger. De spooktent, de steile-wandrace. De attracties kwamen vanuit Delfzijl op een schip aan varen. In het café was het een week lang één groot feest. "De hele familie leverde hand- en spandiensten." Tijdens de nazit werd

Free Westerhoff is vergroeid met Oosterhoogebrug. Foto: DvhN/Joris Kalma

de portier op zijn kop gezet ('om de fooi uit zijn zakken te schudden') en kwam de veldwachter langs, 'zogenaamd om te controleren'.

Westerhoff woont nu schuin tegenover het café. Aan de ande-

re kant van het ophaalbruggetje hebben Westerhoff en zijn vrouw in de jaren tachtig een huis laten bouwen. Systeembouw, met daaromheen een tot in de puntjes verzorgde tuin met beeldjes, paadjes, waterpartijen, terrassen.

De grond hebben ze gekocht van twee broers die aan de overkant van de Regattaweg een stelmakerij hadden. "Boerenwerktuigen maakten ze daar: wipkarren, wagenwielen." Het ligt naast het terrein waar vroeger de molen van Oosterhoogebrug stond, die in 1963 afbrandde. 'De molen van Zweep' noemde het dorp hem, maar Westerhoff kwam erachter dat de molen eigenlijk van een Westerhoff was. "Ik weet nog steeds niet of het familie was, maar je wordt er wel nostalgisch van."

Boven de nostalgie van Oosterhoogebrug torent nu de Tasman-toren, een paar meter van de grond van Westerhoff. "De mees-

te oude Oosterhoogebruggers zijn hier niet blij mee."

Westerhoff koestert dat dorpsgevoel dus maar in de fimpjes, gedichten en Groningse liedjes die hij maakt voor zijn website freewesterhoff.nl. En hij graaft soms wat in de historie. Wie, bijvoorbeeld, was toch de vrouw die het dorp 'Dine van de Klap' noemde? De vrouw die ooit de klapbrug bediende met stok en touw en klomp. Westerhoff heeft oproepen geplaatst, maar kon geen foto's of juiste naam vinden.

De man die altijd zijn baantjes trok in het Damsterdiep, kende hij wel. Als er bij de brug paalvechtwedstrijden waren, dronk hij met de jury even een borreltje en zwom dan weer terug. Dat soort verhalen maken een dorp tot dorp. Ook al is het allang opgeslokt door de stad en overschaduwd door een grote, donkergrijze toren.

■ OOSTERHOOGEBRUG

Oosterhoogebrug is genoemd naar de Hoogebrug. Omdat er nog een brug met die naam was, werd deze de Oosterhoogebrug genoemd.